

Zarafetin Sembolü Evler

Yüzyıllar öncesi bir ağaç denizi görünümünde olan Sakarya bölgesi Karasu, Kocaali ve Kaynarca bölgesi dışında birinci derece deprem kuşağı üzerinde bulunmaktadır. Sakarya ile Mudurnu ırmağının sık sık taşkınlarına maruz kalan il topraklarında, bu afetlerin zararlarını mümkün olduğu kadar azaltacak bir mimari tür olan Kuzey Anadolu'nun ahşap-karkas yapı tekniği yaygın olarak kullanılmıştır. Yapılarda, su basmanı düzeyine kadar moloz ve düzgün taş, üst duvarlarda tuğla ve kerpiç dolgu yatay ve çapraz taşıyıcılar kullanılmıştır. Duvarlar bazı yörelerde çamur ya da bağdadi teknikle sıvanmakta, bazı yörelerde ise olduğu gibi bırakılmaktadır. Çatılar, beşik ya da kırma çatı şeklinde eğimli yapılarak kiremitle kaplanmaktadır.

TARAKLI

Sakarya'da Zarafetin Sembolü Evler

Fotoğraflar
Hüsnü Gürsel
İhsan Korkut
Ali Fuat Altın
Ali Aktaş
Sakarya Büyükşehir Belediyesi Arşivi

TARAKLI

Sakarya'da Zarafetin Sembolü Evler

Taraklı evleri ve diğerleri

Eski Adapazarı Mimarisi

TARAKLI

GEYVE

Çakırlar Konağı / TARAKLI

Çakırlar Konağı / TARAKLI

Osmanlı mimari tarzının en güzel örnekleri merkezde Cumhuriyet, Kurtuluş, Semerciler ve Orta mahallelerinde, Karasu, Geyve, Hendek ve özellikle Taraklı ilçelerinde görülmektedir. Bu evler aynı zamanda atalarımızın yaşama kültürü ve hayata bakış açıları hakkında bize önemli ipuçları vermektedir. Zarafetin, incelmış zevkin bir eseri olan bu evlerde doğup büyüme, günümüz apartman dairelerinde yaşamaktan her halde farklı olduğu için o insanlar muhakkak daha şanslı idi.

Bölgede, Kuzey Anadolu'da görülen ahşap-karkas tekniği oldukça yaygın hale gelmiştir. Yapılar basit bir temel üzerine dikey ve yatay direkler şeklinde birbirine tutturulmuş, dikey direkler arası; tuğla, kerpiç ya da çit şeklinde doldurulmuştur. Bahçeler içinde bir ya da iki katlı yapılmış ahşap evler, bölgenin doğa ile bütünleşmiş yerleşim manzarasını yansıtırken iç ve dış göçerle yoğunlaşan nüfus ve ormanlık alanların büyük tahribata uğraması yöre insanını betonarme yapıya yöneltmiştir. Bölgenin ilk yerleşim yeri olan Tiğcılar Mahallesi'nde eskiden genelde ahşap iki katlı evler bulunurdu. Evin sokakla bağlantısı kesilmiştir; pencerelerin tümü ahşap kafeslidir; üst kat çardakları (balkon) ve çıkmalar avluya ya da bahçeye bakar, ana kapıdan taş döşeli büyük bir sofaya geçilir. Bir yanda içine büyük bir toprak fırını bulunan mutfak, öbür yanda ise odunluk, kömürlük, ambar vb. bölümler yer almaktadır. Sofadan birkaç basamakla üst kat sofasına ulaşılır. Yatma ve oturma birimleri, helâ, hamam sofanın çevresine yerleştirilmiştir. Oturma odalarını, Türk evinin belirgin öğelerinden yöresel süslemeli kilimlerle örtülü sedirler süsler. Tüm odalarda iki üç dolap, yüklük ve odun sobası vardır. Sofadan birkaç basamakla en üst kat sofasına ulaşılır. Bu katta diğer katların planlarından ayrı olarak sofa evin ön yüzüne alınmıştır.

HENDEK